

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

28 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Tatiana Răducanu
Ion Corolevschi, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Agenția „Apele Moldovei”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Sîvorotco Vladimir împotriva ÎS „Sectorul de reparație a fîntînilor arteziene din Chișinău”, Agenția „Apele Moldovei”, privind încasarea salariului restant, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2013,

C O N S T A T Ă :

La 06 decembrie 2010, Sîvorotco Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Sectorul de reparație a fîntînilor arteziene din Chișinău”, Agenția „Apele Moldovei”, privind încasarea salariului restant.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 10 decembrie 2001, a fost angajat în funcție de maestru, sectorul construcție în cadrul ÎS „Sectorul de reparație a fîntînilor arteziene din Chișinău” și a lucrat pînă la 29 octombrie 2010, cînd a fost eliberat din funcție din propria dorință.

Menționează reclamantul că, la ziua demisionării din funcție, pîrîtul nu a efectuat achitarea deplină a salariului pentru munca prestată, ci doar parțial, achitînd cu mult mai tîrziu suma de 7 821,71 lei din totalul salariului restant de 30 046,57 lei, astfel formîndu-se o restanță de 22 224,86 lei.

Astfel, consideră reclamantul că în urma neachitării depline a salariului, din ziua eliberării sale din funcție și pînă la depunerea prezentei cereri în perioada din 29 octombrie 2010 – 30 noiembrie 2010 s-a format o datorie în mărime de 3 438 lei conform anexei.

De asemenea, conform calculelor eliberate de contabilitate nu în termen, i s-a achitat indemnizația de concediu de boală pentru lunile ianuarie - 1 645,2 lei, august - 1 221 lei, septembrie-octombrie 1 476,39 lei, adică urma să-i achite total suma de 4 342,6 lei, fapt pentru ce reclamantul a solicitat un supliment de 967 lei, conform calcului.

La 22 noiembrie 2010 a fost expediată o reclamație în adresa administrației pîrîtului cu solicitarea de a achita restanța la salariul reclamantului, însă prin

scrisoarea din 26 noiembrie 2010, ultimul a dat un răspuns formal fără să satisfacă pretențiile.

Mai indică reclamantul că în conformitate cu art. 329 din Codul muncii angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și moral, cauzat în legătură cu neîndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă. Astfel, în temeiul acestor prevederi solicită și încasarea prejudiciului moral din contul pîrîtului în beneficiul reclamantului în mărime de 5 000 lei precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor, reclamantul Sîvorotco Vladimir și-a concretizat cerințele, menționînd faptul că pîrîtul a achitat datoria la salariul în sumă de 22 224,86 lei și indemnizația pentru concediu de boală în valoare de 4324,6 lei și în această parte a acțiunii, adică în valoare de 26 567, 46 lei reclamantul și-a redus cuantumul pretențiilor.

Solicită reclamantul încasarea din contul pîrîtului în beneficiul reclamantului restanța salariului în sumă de 3 438 lei, suplimentul pentru neachitarea indemnizației concediului de boală - 967 lei, prejudiciul moral în sumă de 5 000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 3 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 iunie 2012, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea soluției instanța de fond a indicat că în susținere cerințelor invocate, reclamantul nu a prezentat nici o probă concludentă sau un calcul al pretinselor suplimente.

Sîvorotco Vladimir a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd admiterea apelului, casarea parțială a hotărîrii primei instanțe și admiterea integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2013, a fost admis apelul declarat de Sîvorotco Vladimir; a fost casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 iunie 2012 cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea de la ÎS „Sectorul de reparație a fîntînilor arteziene din Chișinău”, Agenția „Apele Moldovei” în beneficiul lui Sîvorotco Vladimir supliment pentru neachitarea la timp a salariului în sumă de 3 438 lei, supliment pentru neachitarea la timp a indemnizației de concediu de boală în sumă de 967 lei, cheltuieli de judecată pentru asistența juridică în sumă de 3000 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului. A fost indicat că, reclamantul a probat respectarea cerințelor legale pentru cererea prealabilă, că achitățile restanțelor la salariu sau efectuat numai după înaintarea reclamației prealabile și înaintarea acțiunii în judecată. Concluziile primei instanțe precum că achitățile sumelor solicitate au fost efectuate în termen nu corespund realității, or materialele cauzei denotă o concluzie opusă. Totodată, a fost menționat că referitor la capătul de cerere privind încasarea prejudiciului moral, reclamantul nu a prezentat probe pertinente.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 21 martie 2013, Agenția „Apele Moldovei” a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2013, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 iunie 2012.

În argumentarea recursului recurentul a invocat argumente ce țin de dezacordul cu cerința intimatului de încasare a prejudiciului moral în sumă de 5 000 lei, considerînd-o lipsită de suport juridic și probator.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu cerința intimatului de încasare a prejudiciului moral în sumă de 5 000 lei, considerînd-o lipsită de suport juridic și probator.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Mai mult ca atît, această cerință de către instanța de apel a fost respinsă.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept care contravin soluției recurate, or, în partea contestată, decizia instanței de apel este conformă cerințelor recurentului.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de Agenția „Apele Moldovei”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Agenția „Apele Moldovei” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Agenția „Apele Moldovei”, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sîvorotco Vladimir împotriva ÎS „Sectorul de reparație a fântînilor arteziene din Chișinău”, Agenția „Apele Moldovei”, privind încasarea salariului restant.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Răducanu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea